

עפ"ת 35549/09/22 - ניר הייב, נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 35549-09-22 הייב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 11152662711

בפני **כבוד השופט מאזן דאוד**
המערער **ניר הייב,**
נגד
המשיבה **מדינת ישראל**
ב"כ המערער: עו"ד אשרף אבו ליל
ב"כ המשיבה: עו"ד אביבית סבדה

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, (להלן: "**בית משפט קמא**"), אשר ניתנה ביום 27/07/22 על ידי השופט אור לרנר, בתיק תת"ע 1581-11-21.
2. ביום 07/08/21 נרשמה למערער הודעת תשלום קנס (להלן: "**הדו"ח**") אשר ייחס לו עבירה של נהיגה ברכב במהירות העולה על המהירות המותרת, בכך שנסע במהירות 90 קמ"ש כשהמהירות המותרת במקום היא 60 קמ"ש, ובכך עבר עבירה לפי תקנה 54 (א') לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961.
3. בצד העבירה נקבע קנס בסך 750 ₪, אך המערער ביקש להישפט ולכן הוזמן לדין שנקבע ליום 05/01/22, אך המערער לא התייצב ובית המשפט קמא קבע דיון להקראה ליום 22/05/22 תוך קביעה כי אישור המסירה שחזר בציון "לא נדרש" חסר פרטים מספיקים על מנת לקבוע שנעשתה הזמנה כדיון.
4. בדיון ההקראה ביום 22/05/22 לא התייצב המערער שהוזמן כדיון ועל כן הורשע בהיעדרו בעבירה המיוחסת לו ונדון לקנס כספי בסך 1000 ₪.
5. המערער הגיש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר ובית משפט קמא דחה ביום 27/07/22 את הבקשה בנימוק שהמערער זומן כדיון למשפט, הן באישור המסירה שנשלח אליו והן באישור המסירה שנשלח למשרד בא כוחו עו"ד תופיק הייב (להלן: "**עו"ד הייב**") וכן בנימוק שהמערער לא הוכיח קיום חשש לעיוות דין.

6. על ההחלטה הנ"ל מופנה הערעור שבפני.

7. כידוע, ההלכה בדבר ביטול פסק דין שניתן בהיעדר ידועה ומושרשת מזה זמן רב. כאמור, די בקיומה של עילה אחת משתי עילות כדי להביא לביטול פס"ד שניתן בהעדר: העילה הראשונה - מתן הסבר סביר להיעדרות והשנייה - להצביע על קיומו של חשש ממשי לעיוות דין - ראו לעניין זה סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982; רע"פ 511/10 **ג'אודאד על אבו מוהנא נ' מדינת ישראל** (25.1.10); ע"פ 9811/09 **סמימי נ' מדינת ישראל** (29.12.09), רע"פ 8333/09 **חביבי נ' מדינת ישראל** (25.10.09); רע"פ 5146/09 **שרעב נ' מדינת ישראל** (28.7.09); רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03).

8. המערער מיקד את טענותיו בעילה השנייה של חשש ממשי לעיוות דין וחלק על המהירות שנסע בה באותו יום ועל הדו"ח עצמו וציין כי לא זכה בהורדת 5 קמ"ש מהמהירות. גם לעניין העילה הראשונה, טען המערער כי הוא עדכן את הייצוג בתיק באמצעות אחיו - עו"ד הייב, אך באותה תקופה התדרדר מצבו הרפואי של עו"ד הייב ואושפז בבית חולים עד עצם הגשת הערעור דן. יוער כבר עתה כי המערער לא צירף שום מסמך ו/או אישור רפואי המעיד על מצבו הרפואי של עו"ד הייב ותקופת האשפוז והסתפק באימרה כי ימציא מסמכים רפואיים עדכניים.

9. מנגד, ביקשה ב"כ המשיבה לדחות את הערעור וטענה כי ההחלטה מנומקת ואין מקום להתערב בה.

10. בחנתי את החלטת בית משפט קמא וכן את פסק הדין שניתן בהיעדר ולא מצאתי כי עלה בידי המערער להראות קיומה של אחת משתי העילות שהובאו לעיל. נימוקיו של בית משפט קמא מקובלים עלי.

11. המערער הוזמן כדין לדיון ההקראה, שבו נשפט בהעדרו, אך המערער סירב לקבל את ההזמנה ולכן הודבקה. מה גם, נשלחה ההזמנה לדיון גם לבא כוחו עו"ד הייב וההזמנה נמסרה לידי הנמען כעולה מהנתונים במערכת. יש לציין כי בית משפט קמא ביקש בהחלטתו מיום 4/6/22 כי המערער יתייחס לאישור המסירה שנשלח לעו"ד הייב ונתקבל לכאורה על ידו, אך המערער בחר לא להעביר התייחסות לאמור, והתייחס במסגרת הערעור בלבד מבלי לתמוך טענותיו באמצעות תיעוד רפואי כדי לבחון את הטענה ואת תאריכי האשפוז.

12. יוצא אפוא שאישור המסירה הומצא כדין, הן למערער והן לבא כוחו והמערער לא נתן הסבר סביר להיעדרותו מהדיון.

13. זאת ועוד, באשר לעילה של חשש ממשי לעיוות דין, הרי המערער העלה טענות כלליות בדבר כפירה בעבירה המיוחסת לו שאין בהן כדי לעורר חשש לעיוות דין. ראוי לציין כי כעולה מהדו"ח, המערער מסר

לשוטר בדברי הנהג "בבקשה תעזור לי אני נהג זהיר לא בכוונה", דבר שיכול להצביע על ראשית הודיה. יתרה מזו, גם באשר לטענת המערער שבדו"ח לא הופחתו לו 5 קמ"ש מהמהירות, הרי בדו"ח צוין בפירוש כי המהירות שנסע בה המערער הינה 95 קמ"ש ולאחר הפחתה עמדה על 90 קמ"ש. לכן לא עלה בידי המערער להוכיח גם קיומה של העילה השנייה.

14. על כן, אני דוחה את הערעור.

15. המזכירות תשלח לצדדים עותק מפסק דין זה בדואר רשום עם אישור מסירה.

ניתן היום, ד' תשרי תשפ"ג, 29 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.